

Aar 1845, den 27de September, holdtes Storthing, hvor da fortsattes med Behandlingen af No. 451, Budgetcommitteens Indstilling angaaende Budgettets endelige Opgjør.

(Dels eenstemmig og dels mod 11 Stemmer): "Committeens Indstilling under 5te Post bifaldes med den Forandring at i Slutningen efter Ordene: "drage Omsorg for at de" tilføies "Summer som paa sidstnævnte Maade anvendes."

(Mod 3 Stemmer): "Committeens Indstilling til 6te Post bifaldes."

Amtmand Falsen fremsatte et Forlagt saaledende: "Regjeringen bemyndiges til, for overordentlige Tilfælde, hos Norges Bank at optage et Laan af 350,000 Spd.", hvilket Forlagt (ved 64 Stemmer) forkastedes.

(Eenstemmig): "Committeens Indstilling under 7de Post bifaldes."

(Eenstemmig): "De fra No. 1 til 6 inclusive fattede Beslutninger communiceres Finants-Departementet og Statsrevisionen."

Dernæst refereredes No. 452, Forlagt fra S. Sivertson, vedtaget af Repræsentanten Saeter, til Forandring i Grundlovens § 50 og 92.

(Eenstemmig): "Bliver under Præsidentskabets Haand at bekjendtzjore ved Trykken for at komme til Afgjorelse paa næste Storthing." *)

Mottagen af den dertil opnævnte Deputations indfandt Hans Majestæt Kongen sig i Storthinget Kl. 1 Eftermiddag, ledsaget af Hans Kongelige Høihed Franz Gustav Oscar, Statsraadets Medlemmer, Høiesteret og flere Autoriteter, hvor efter Hans Majestæt naadigst behagede at op løse en Tale, hvormed Høisamme erklærede Norges elleve ordentlige Storthing at være oplost. Den Kongelige Tale blev overleveret Præsidenten, hvorpaa denne med nogle saa indledende Ord udbragte det Udraab: Gud bevare Kongen, Fædrelandet og Broderriget!, hvilket istemmedes af Storthingets samtlige Medlemmer.

(Eenstemmig): "Den af Hans Majestæt Kongen holdte Tale vedlægges Protocollen."

Den lyder saaledes:

Gode Herrer og Norske Mænd!

Med vindskrænket Lillard til Eders Fædrelands sind har Jeg tilladt Storthinget at fortsætte dets Forhandlinger frem Maaneder over den i Grundloven bestemte Tid.

Jeg har med Lilsfredshed bemærket den Omhyggelighed, med hvilken Storthinget har behandlet de til samme afgivne Kongelige Propositioner

og Jeg erkender at føregne Omstændigheder have lagt Hindringer i Veien for Afgjørelsen af flere vigtige Lovarbeider, som Jeg havde foreslaet.

Disse ere imidlertid saa magtpaalliggende, at Jeg fremdeles skal have Min Opmerksomhed henvendt paa dem og drage Omsorg for at de, i Forening med de øvrige Propositioner, hvilke Jeg maatte finde det nødvendigt at fremsætte for næstkomende Storthing, strax ved dettes Sammentræden kunne blive det forelagte.

Nærværende Storthing har, ved flere hensigtsmæssige Beslutninger ordnet Forholdé, der havde Krav paa Lovgivningens Bistand og hvorved man ge hidtil følte Savn og Ulempes ville blive afhjulpe.

I Storthingets Bevilgning til Landforsvaret ser Jeg med Lilsfredshed et Bevis paa det Norske Folks alvorlige Vilje til at opfylde hvad det skylder sig selv og Broderriget, men Jeg beklager at Storthinget ikke har troet at kunne finde Udvei til at bevilge hvad jeg har antaget paatængende nødvendigt til Marinens Udvikling i den indeværende Budgettermin.

Storthinget har ved flere Anledninger paa den mest utvetydige Maade lagt for Dagen, Lillard til Mine redelige Hensigter, Hengivenhed for Mig og Min Familie. — Jeg benytter med Glæde dette Lilsfelde til at udtales Min Erkendelighed herfor, og til at forsikre at disse, et trofast Folks Følelser stedse blive Mig hellige og dyrebare. De skulle kraftigen styrke Mig i Mine Bestræbelser for Norges Hæder og Held.

Det er Mig behageligt at kunne meddele Storthinget, at de af Mig i Forening med en Rabsstat indledede og af den Engelske og Franske Regjering saa virksomt understøttede Underhandlinger, beträffende den aarlige Afgift til Marocco, ere blevne afsluttede paa en for de forenede Riger fuldkommen tilfredsstillende Maade.

Idet Jeg herved overensstemmende med Grundlovens § 80, høver Norges Riges 11te ordentlige Storthing og erklarer dets Forhandlinger sluttede, nedbedrer Jeg Hilmens bedste Velsignelser over Norges Land og tilmonter enhver af dets Indvænere Held og Lykke i hans Virkekreds.

Jeg forbliver Eder Alle, gode Herrer og norske Mænd, med al Kongelig Raade og Undst velbaagen.

Givet i Christiania den 27de September 1845.

Oscar.

Fred. Due.

*) Indrykket i Storthings-Forhandlingerne femte Del No. 98 S. 16.

Storthingets samtlige Medlemmer begav sig derefter i Procession til det Kongelige Palæ for underdanigen at complimentere Hans Majestæt Kongen, ved hvilken Lejlighed Præsidenten fremførte den forhen af Storthinget vedtagne Tale, hvilken af Hans Majestæt Kongen naadigst besvaredes ved en Tale, der blev Præsidenten overleveret.

(Enstemmig): "Begge Taler vedlægges Protocollen."

Præsidentens Tale lyder saaledes:

"Naadigste Konge!

Som Medlemmer af det nu oploste Storthing opfyldte vi en for vores Hjerter dyrebar Pligt ved i Underdanighed at fremstille os for Deres Majestæt for at tolke vor dybtfolste Erfjendelse af og varme Tak for den uafsladelige Omsorg, hvormed Deres Majestæt omfatter Norge og Norges Anliggender, hvorpaa Deres Majestæt, har givet et fornøjet talende Bevis i Deres gjentagne Komme iblandt os.

Mange, vigtige og ikke sjeldent vanskelige have de Gjenstande været, som Storthinget har havt at overveie, og det skulde være formiget ventet af indskrænkede, menneskelige Evner, om Storthinget kunne antages i ethvert enkelt Anliggende at have truffet det Rette; men, uagtet vi langtfra smigre os med et saa forsengeligt Haab, ere vi dog gjennemtrængte af den glade Overbevisning, at der i mange og høist vigtige Retninger er virket til Held for Fædrenelandet og de forskellige Samfunds Classer.

Under Gjennemførelsen af de ved Forfatningen erkendte Grundsetninger er det uundgæeligt, at Enkeltes Vilkaar stundom berores paa en mere eller mindre omfindelig Maade; men ligesom vi nære det Haab, at de Saar, som saaledes kunne være flagne, ikke ere mange eller dybe, saaledes stole vi med Tillid til Forsynet paa, at Landets Kræfter under Fredens Belsignalser mere og mere skulle udvikles, og derigennem Sporene af disse forbogaaende Lidelser udsllettes.

Næst Forsynet stole vi paa Deres Majestæts

Visdom, paa Deres ødle Sindelag og den Kjærighed, hvormed De omfatter det Dem saa trofast hengivne Norske Folk.

Med taknemmelige Hjerter erkjende vi, hvad Deres Majestæt allerede har virket for Norge og med den fuldeste Fortrofning støtte vi vort Fremtidige Haab for Fædrenelandet paa Deres Majestæts ophoede Personlighed.

Vi frembære i dybeste Underdanighed vores bedste Ønsker for Deres Majestæt, Hendes Majestæt Dronningen og den Kongelige Familie med Bon til Gud, at han vil velsigne og bevare Dem!"

Hans Majestæt Kongens Tale lyder saaledes:

"Mine Herrer! Jeg takker Eder for det forniede Bevis paa hjertelig Hengivenhed, som Jeg nu har modtaget, ligesom for Erfjendelsen af Mine Bestræbelser for Norge og dets Anliggender.

Gjennemtrængt af de oprigtigste Ønsker for de forenede Rigers Vel, følger Jeg med uafbrudt Opmærksomhed Alt, hvad der maatte kunne lede til dette Maal. Det er derfor ogsaa med en høj Grad af Tilfredshed, at Jeg paa ethvert af de Steder, Jeg har besøgt, har overtydet Mig om, hvorledes Norge, i flere Retninger udvikler de Hjælpemidler, som det af Naturen er blevet tildelt. Desuagtet staar endnu Meget tilbage. Vor fælles Streben bør derfor gaa ud paa, med Alvor i Willie og Kraft i Handling at fremme Landets saavel materielle som aandelige Udvikling.

Jeg haaber, at en fordomsfri, paa Hensyn til hoiere og mere omfattende Formaal grundet Opsætning af Forholdene og af vor Statsforfatning vil gjøre sig gjældende i samme Grad, som vores Kræfter tiltage og udvikle sig.

Efter en lang Træværelse i Fædrenelandets vigtigste Anliggender, vende I nu tilbage til Eders Hjemstavn og Eders sædvanlige Sysler. — Maa Forsynet, saaledes som Jeg hjerteligen ønsker det, ledsgage og velsigne ethvert af Eders Foretagender."

Da Storthingets Forhandlinger saaledes ere sluttede, bleve Protocollerne underskrevne af Storthingets samtlige tilstede værende Medlemmer i følgende Orden.

S. Sørensen.

Bing.

Ludvig Kr. Daa. Adolf B. Stabell. L. T. Tønsager. O. Valstad. Otto B. Lange.
 J. C. Mall. Lyder W. Nicolaysen. Schyds. Peder S. Hjermann. Holsen. Fasting.
 Heffermehl. J. O. Beseth. Lars Aga. N. Koren. L. Koren. Hans C. Møller.
 C. Falsen. Tormod Knudsen. F. C. S. Borcksenius. C. Fougnier. G. Kjegstad.
 B. C. Hoen. J. H. Rye. A. Schweigaard. M. Hansen. P. Fauchald. G. P. Harbitz.
 John Harildstad. Arne Baggerud. N. A. Sem. Jacob Just. Hans Johnsen. J. O.
 Horn. Joh. Fr. Thorne. J. L. Arup. J. Glieson. Gaylund. G. H. Garmann.

C. Dahl. O. A. Lützow. L. Jensen. Bergh. Ningnæs. Chr. Blichfeldt. O. H. Holtan.
Be. Hemb. P. Vinsnes. W. Voek. O. B. Duell. U. Fr. Cappelen. G. Michelsen.
Søren Jaabæk. Th. Lundgaard. J. F. K. Nodbæk. D. Vogt. N. Lovland. D.
Vigeland. John Nas. Ole C. A. Nostvig. John Neergaard. D. Brun. F. Hagerup.
Sjur Halkjelsvig. Peter Bohesen. Høther Bottger. L. Nærdby. O. P. Biig. B. S.
Maschmann. J. Noll. Christensen. L. Svendsen. O. G. G. Neland. J. Mossige. G.
Monsen. N. Jensen. Hans P. Jensen. H. Bonnevie. C. Petersen. P. S. Rygh.
J. Bold. Jørgen Joh. Havig. C. W. Scheen. J. H. Sæter. Nils Dahl.
O. Soelberg. K. Olsen. Koss. Finne.